

Nøvn

Torgerð Dam fyllir 60 ár

Leygardagin 3. september fyllir Torgerð Dam í Kollafirði 60 ár. Torgerð, sum er ættað av Húsum, er fødd 3. september í 1951. Hon er yngst av 5 systkjum, sum eru: Leivur, f. 1930, Jónathan, f. 1933, Anna, f. 1941, Jonna, f. 1944 og Torgerð, f. 1951. Tey eru øll á lívi uttan Jónathan, sum doyði í 2004.

Longu í 1960, tá Torgerð var 9 ára gomul, misti hon pápan, Joen Jacob Andreassen ella Jakke, sum bara gjørdist 57 ára gamal. Eftir at pápin var deyður, kom Tórgerð at vaksa upp saman við mammuni Oliviu, sum varð kallað Lillan, og ommuni Cecilie ella Silju, sum var ættað úr Sumba, men giftist til Húsar. Ein onnur systir Silju, sum æt Anna, giftist eisini til Húsar við Húsa Dáva. Silja giftist í 1907 við Andras Eliassen, sum var ættaður frá Gjógvárá í Fuglafirði, men sum ungur kom til Húsar at læra skósmíð hjá Dániali á Heyggi. Andras var sjúkligur maður, og longu fyrst í 1920-unum fór hann til Danmarkar at søkja sær heilsubót. Hann kom tó

ongantið aftur til Føroya, men doyði niðri, og er jarðaður í Keypmannahavn. Silja og Andras finga 7 børn,

men tann eina gentan doyði sum smábarn. Tá Andras doyði, var tann elsti sonurin, Andrias, um fermingaralður,

og tann yngsta dótturin, Karin, ársgomul. Tí má tað hava verið ógvuliga tungt hjá Silju at fáa børnini undan, men hon var røsk, og helst hevur hon eisini fingið hjálp frá góðum fólki.

Eftir at Lillan hevði mist pápan, kom hon at vaksa upp hjá mostrini, Onnu, og Húsa-Dáva, sum sjálvi ikki finga nøkur børn. Lillan og Jakke giftust sum heilt ung. Hann varð føddur úti á Nesi í 1903, men mamma hansara, Jóhanna, var ættað av Húsum. Jóhanna fór sum ung at tæna í próstagarðinum úti á Nesi, og har giftist hon Jóhannusi Andreassen á Gadd. Men hjúnarlagið teirra millum var stutt, tí í 1905 fór Jóhannus yvir á Bakkafjørðin í Íslandi at rógva út, og har doyði hann. Hetta var ein illveðursdag, hann var á útróðri saman við einum øðrum manni. Báturin fór runt, og báðir menninir druknaðu. Eftir úti á Nesi sat Jóhanna einsamøll við trimum smáum børnum. Tá fóru menn av Húsum við báti eftir Jóhonnunum og børnunum og fluttu tey til Húsar, har tey búðu í nøkur

ár. Jóhanna giftist seinni upp aftur við Tummas í Bartalstovu í Gøtu.

Í familjuni hjá Torgerð gjørdust kvinnurnar í bæði móðir- og faðirætt heilt gamlar konur. Hetta er galdandi fyri langommuna, Oliviu í Sumba, ommuna, Silju, og mammuna, Lilluna, sum allar gjørdust meira enn 80 ára gamlar. Omman í faðirættini, Jóhanna, var 100 ára gomul, tá hon doyði. Tað sama kann tó ikki sigast um summar av mannligu forfedrunum. Hvørki langabbin, Thomas Berg í Sumba, ella abbarnir, Andras Eliassen og Jóhannus á Gadd, rukku 50-ára aldur. Tí er at vóna, at Torgerð í ættarbregði líkist kvinnunum, sum fóru undan.

Torgerð giftist Immanuel Dam ella Imma, sum hann vanliga verður nevndur. Immi er ættaður úr Kunoy. Eftir at tey vórðu gift, búðu tey í Klaksvík í nøkur ár, men tíðliga í 70-unum fluttu tey til Vestmanna at búa. Miðskeiðis í 70-unum vórðu tey biðin um at reka hotellið hjá Geytanum í Kollafirði, har tey eisini búðu, til tey

bygdu sær síni egin hús í Kollafirði síðst í 1970-unum. Torgerð og Immi eiga seks børn: Elstur er Jóan Jakku, sum er føddur í 1969. Hini børnini eru: Mathilda, Liljan, Stefania, Mikkjal og Torkil.

Sjálvt um eg havi verið 5 ára gamal, tá Jakke, abbi mín á Húsum, doyði, so minnst eg hann ikki. Men eg havi havt nógvar góðar løtur saman við Silju, langommu, Lillu, ommu, og Torgerð, tí eg var ofta og ferðaðist á Húsum sum smádrongur. Sjálvt um egeri reiðiliga 4 ár yngri enn Torgerð, so var eg altíð glaður fyri, at hon ofta hevði meg við sær, tá ungdómarnir á Húsum savnaðust í húsunum Har Uttari um kvöldarnar miðskeiðis í 1960-unum. Um eg skal nevna onkrar eginleikar, sum eyðkenna Torgerð, so er hon ógvuliga blíð og fyrikomandi og ber stóran alsk til familjuna.

Eg fari at ynskja Torgerð fastir hjartaliga til lukku við 60-ára føðingardegnum við ynskjum um nógva góð ár í framtíðini.

Jákup

Dávur Jacobsen 85 ár

Fríggjadagin 9. september fyllir Dávur Jacobsen í Søldarfirði 85 ár. Dávur er sonur Per í Niðara Gerði og Gustu, fødd Olsen av Heimbo. Sagt er um hann, at hann var vesælur og neyðarsligur smádrongur, hvørs fyrstu minni eru av sjúkrahúsinum. Kortini skuldi hann gerast Føroya yngsti forsyrgjari, tá pápin forst við Emmanuel, tá Dávur bert var 5 ára gamal og elstur av brøðrunum.

Dávur var ein av teimum heppnu, sum fekk útbúgving á universitetinum hjá Frú Bjarnadal longu frá at hann var 6 ára gamal. Tá mundi botnurin verða lagdur til ein seinni vælvirkandi knokk. Tað var ein fátøk tíð í triati-árúnum, men Dávur minnst ikki at vera farin svangur til songar. Hann plagar at taka til, at tey vóru so fátøk, at tey ikki høvdu ráð at eta margarin, so tey ótu bara smør. Tað kundu tey vituliga kyrna sjálvi, tí kúgv var í kjallaranum.

Hvat ávirkaði hansara

seinni lívsleið er kanska iva-samt, men hansara fyrsta arbeiði var vegarbeiði, at hampa um koyrivegin í bygðini fyri kommunu og løgting, og seinni at gera bakkavegin inn á Grønuskrið. So kom kriggið, og so smíðaði hann barakkir og oljutangar. Tá kriggið var av, fór hann til Íslands at arbeiða á einum bóndagarði. Hann droymdi um at gerast skipari, men ferðirnar aftur og fram úr Íslandi og onkur sildartúrur við íslendingum munnu hava kurerað hann, tí stutt eftir fór hann í læru sum húsasmiður í Íslandi og er harvið ein av helst sera fáum føroyingum við íslenskum sveinabrævi.

Í 1949 var Dávur heima í Føroyum og vendi, og bleiv tá giftur við Inger hjá Per Uppi í Toft bónda í Søldarfirði. Inger hevði eisini verið í Íslandi, og tey fluttu aftur til Íslands eftir brúdleypið. Í 1950 verður Bára fødd og árið eftir flyta tey aftur til Føroya. Tá vóru ringar tíðir

í Føroyum, men kortini var Dávur so heppin at hitta Niels Paula á Glyvrum, sum útvegaði honum arbeiði at gera bolverk á keiini í Runavík. Næsta arbeiði var at gera lærarahús í Lamba. Í 1952 gjørdi hann keivegin í Søldarfirði, og so fór hann til SEV í Vestmanna. So varð Petur føddur. Frá 1953 og eftir Sjóvinnubankakrakkið var at kalla alt svartasta armóð í Føroyum.

Dávur fór til Grønlands at arbeiða hjá Lamhauge & Waagstein. Heimafturkomin fekk Petur í Gong í Havn fatur á honum og Dávur fór at byggja Kommunuskúlan í Havn og seinni eisini Sjómansskúlan. Síðan var hann í Miðvági. Hann var hjá Landsbyggifelagnum. Á Eiði og norðuri í Vik, gjørdi keiir, vegir og hús. Og tað var eisini Petur í Gong, sum lokkaði hann til Klaksvíkar at byggja sjúkrahúsið í 59/60. Tá flutti Inger norður við báðum børnunum at búa fyrið. Hetta "fyribils" vardi í 24 ár

og "runu-Dávur" gjørdist ein ímynd í Klaksvík. Hann gjørdi keiarbeiði, hann gjørdi bátabrúgvvarnar á Stongunum, vegin millum Hvannasund og Viðareidi og mangt mangt annað.

Í 1967 arbeiðdi Dávur saman við Jógvani Gerðalíð við útstykkningum í Klaksvík. Teir gjørdust tað man kann kalla "partnerar". Dávur teknaði og roknaði Jógvan tók sær av maskinunum. Bergmál, kallaðist felagið, sum kom at gera nógva arbeiði sum fráleið. Dávur gjørdi nógva onnur stórarbeiði, stórt keiarbeiði á Skála, í Norðdepli, hann gjørdi brúnna um Gøtugjógv og havnaarbeiði í Fuglafirði. Saman við svágrinum Rasmusi í Toft gjørdu teir stór havnaarbeiði í Skopun, trolhylin hjá Vónini og t.d. FK-bygningin í Fuglafirði og ítróttarvøllin hjá ÍF! Fleiri lendingar gjørdur teir, og mong slík arbeiði komu aftrat, tá felagið fekk navnið Dekkon og fleiri komu við. Arbeiddssøgan hjá Dáva er

long og fyllir heilt bókaverk.

Dávur misti konuna Inger í 1986 av herviligari sjúku. Seinni rann saman millum hann og Mariu, einkjuna eftir Leif Berg, systkinabarn Dáva. Tey giftust og finga fleiri góð

ár saman. Maria andaðist 17. juni 2008, 84 ára gomul.

Føðingardagurin verður hildin í Elim í Søldarfirði hósdagin 8. september, frá kl. 17.